

Warszawa, 5 sierpnia 2015 r.

**Opinia do ustawy o ratyfikacji Umowy o Wyszehradzkim Instytucie Patentowym,
sporządzonej w Bratysławie dnia 26 lutego 2015 r. (druk nr 1036)**

I. Cel i przedmiot ustawy

Celem ustawy jest wyrażenie zgody na dokonanie przez Prezydenta ratyfikacji Umowy o Wyszehradzkim Instytucie Patentowym, sporządzonej w Bratysławie dnia 26 lutego 2015 r.

Z inicjatywą utworzenia Wyszehradzkiego Instytutu Patentowego wystąpił w 2013 r. Węgierski Urząd Własności Intelektualnej.

WIP będzie działał jako Międzynarodowy Organ Poszukiwań oraz Międzynarodowy Organ Badań Wstępnych w rozumieniu Układu o współpracy patentowej (PCT) sporządzonego w Waszyngtonie dnia 19 czerwca 1970 r. poprawionego dnia 28 września 1979 r. i zmienionego dnia 3 lutego 1984 r. (Dz. U. z 1991 r. Nr 70, poz. 303), z załącznikiem. Układ PCT jest administrowany przez Światową Organizację Własności Intelektualnej (WIPO) z siedzibą w Genewie.

Ustanowienie WIP nie będzie wiązać się z przekazaniem mu kompetencji organów władzy państwowej w sprawach z zakresu własności przemysłowej.

Stronami umowy będą cztery państwa należące do Grupy Wyszehradzkiej (Czechy, Polska, Słowacja, Węgry), niemniej będzie ona otwarta także dla innych zainteresowanych państw europejskich.

Jak wynika z uzasadnienia do projektu ustawy, celem utworzenia WIP jest „zapewnienie łatwiejszego i bardziej przyjaznego niż dotychczas dostępu do systemu PCT”. Zgłaszający uzyska możliwość przeprowadzenia międzynarodowych poszukiwań i badań wstępnych w swoim urzędzie krajowym i w języku krajowym (niemniej będzie on obowiązany dostarczyć dla celów publikacji tłumaczenie zgłoszenia na jeden z 10 języków wskazanych w Regulaminie PCT, w terminie 14 miesięcy od daty pierwszeństwa). Będzie on przy tym

korzystać ze zniżek z tytułu wykorzystania wyników krajowego poszukiwania w stanie techniki.

W myśl art. 3 (3) umowy, WIP będzie mógł również wykonywać, na zasadach określonych przez organ zarządzający – Radę Administracyjną, „inne podobne zadania z zakresu współpracy patentowej (np. prowadzić poszukiwania i badania na zlecenie innych urzędów patentowych, które nie posiadają odpowiedniej kadry ani odpowiednich narzędzi, lub też mają tak dużą liczbę zgłoszeń, że muszą korzystać z pomocy innych instytucji).

WIP będzie posiadał osobowość prawną oraz autonomię administracyjną i finansową. Siedziba WIP będzie znajdować się w Budapeszcie, natomiast oddziały Instytutu będą ulokowane w urzędach własności przemysłowej umawiających się państw.

Umowa przewiduje odpowiedzialność WIP z tytułu zobowiązań umownych oraz pozaumownych, poddając tę odpowiedzialność regulacjom odpowiednio rozporządzenia (WE) nr 593/2008 (Rzym I) i rozporządzenia nr 864/2007 (Rzym II). Przewiduje się również odpowiedzialność urzędów krajowych wobec WIP oraz odpowiedzialność WIP wobec urzędów krajowych, w związku z wykonywaniem zadań statutowych.

Wydatki WIP pokrywane będą z własnych środków, tzn. z wpływów z opłat i innych źródeł, a w razie potrzeby – ze specjalnych wkładów finansowych umawiających się państw.

U umowie określono również zasady podejmowania decyzji przez Radę Administracyjną. Jako zasadę przyjęto podejmowanie decyzji w drodze konsensusu. Jeżeli konsensus nie będzie możliwy, decyzje będą podejmowane w drodze głosowania (większość 2/3 głosów). Decyzje wymienione w art. 13 (4) umowy będą wymagały głosowania jednomyślnego.

Umowa wejdzie w życie po upływie dwóch miesięcy od dnia złożenia dokumentów ratyfikacyjnych przez wszystkie umawiające się strony. Depozytariuszem dokumentów będzie Rząd Węgier.

W związku z tym, że skutkiem umowy będzie członkostwo Polski w organizacji międzynarodowej, umowa spełnia określony w art. 89 ust. 1 pkt 3 Konstytucji warunek zastosowania trybu tzw. „dużej ratyfikacji”, a więc ratyfikacja umowy przez Prezydenta wymaga uprzedniej zgody wyrażonej w ustawie.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił ustawę na 98. posiedzeniu w dniu 5 sierpnia 2015 r. Projekt ustawy był przedłożeniem rządowym (druk sejmowy nr 3665). Został on skierowany do Komisji Gospodarki oraz Komisji Spraw Zagranicznych. Komisje wniosły o przyjęcie projektu ustawy bez poprawek. Sejm przychylił się do stanowiska komisji i uchwalił ustawę w brzmieniu zaproponowanym w przedłożeniu rządowym.

III. Uwagi szczególne

Ustawa nie budzi zastrzeżeń.

Jakub Zabielski
Główny legislator